

Artemisia arborescens

bylica drzewkowata

Niezwykle efektowny, żywotny gatunek bylicy przyciągający wzrok niezwykle delikatną strukturą liści i ich barwą. Szybko rosnąca krzewinka, o pokroju wyprostowanym. Osiąga wysokość 80-110 cm i taką samą średnicę. Tworzy gęste kępy złożone z miękkich, aksamitnych, aromatycznych liści, wybarwionych na efektowny srebrzystoszarezielony kolor. Liście o pierzastej strukturze, głęboko podzielone na wąskie wydłużone odcinki. Kwiaty to drobne, niepozorne, matowożółte koszyczki, zebrane w jednostronne grona. Kolor kwiatów idealnie kontrastuje ze srebrzystą barwą liści. Kwitnie od czerwca do października. Tolerancyjny gatunek bylicy, łatwo przystosowujący się do różnych warunków środowiska. Zwarty, zdrowy wygląd zapewnią roślinom słoneczne stanowiska i średnio zwięzłe, alkaliczne, dobrze zdrenowane, niezbyt zasobne w składniki pokarmowe podłoża. W cienistych miejscach srebrzysta barwa liści zanika, a w zbyt żyznym podłożu pędy roślin są delikatniejsze, a rośliny mniej żywotne. Gatunek odporny na upały, susze, zasolenie gleby. Dobrze radzi sobie na wietrznych stanowiskach. Do momentu zakorzenienia wymaga systematycznego podlewania. Przycięcie pędów wczesną wiosną, tuż nad ziemią, sprawia, że rośliny silniej się krzewią i mają bardziej zwarty pokrój. Nadaje się do uprawy w cieplejszych rejonach kraju, w chłodniejszych wymaga sadzenia na zacisznych stanowiskach i okrywania na zimę. Roślina rozmnażana przez sadzonki pędowe. Bylica pasuje do ogrodów o charakterze wiejskim, naturalistycznym i śródziemnomorskim. Cenna roślina ogrodów ziołowych, doskonale sprawdzająca się w towarzystwie ziół lubiących podobne stanowiska – szałwii, rozmarynu, bazylii czy lawendy. Nadaje się do sadzenia w pojemnikach. Liście można wykorzystać w aranżacjach florystycznych. Ziele wykorzystuje się w medycynie oraz jako ostrą, aromatyczną przyprawę kuchenną. Olejek estragonowy jest cennym surowcem farmaceutycznym i kosmetycznym.

autorzy opisu tekstowego: Ewa Chojnowska; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	region Morza Śródziemnego
grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	byliny
forma	krzewinka
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 0,5 m do 1 m
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	żółte

pora kwitnienia	czerwiec
	lipiec
	sierpień
	wrzesień
październik	
nastonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche
	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn zasadowy
rodzaj gleby	piaszczysta
	przeciętna ogrodowa
walory	ciekawy pokrój
	odporność na zanieczyszczenia
	odporność na zasolenie
	ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	ogrody przydomowe
	ogrody skalne
	kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
	rabaty
	pojemniki, balkony, tarasy w grupach
nagrody	RHS Award of Garden Merit 2002r.
strefa	5

autorzy opisu tabelarycznego: Ewa Chojnowska; , Związek Szkółkarzy Polskich;